

Sygn. akt I C 988/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 20000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 6 czerwca 2013 r. mogące powstać w przyszłości

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki J. S. tytułem zadośćuczynienia kwotę 8000,00 zł (osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) Zakładu S.A. w W. kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 400,00 zł (czterysta złotych) tytułem uzupełnienia opłaty sądowej od pozwu;

V nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od powódki J. S. kwotę 154,24 zł (sto pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnymi postanowieniami z dnia 21 grudnia 2015 r. oraz 7 kwietnia 2016 r.

Sygn. akt I C 988/15

UZASADNIENIE

Powódka J. S. wniosła w dniu 12 października 2015 r. pozew przeciwko (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 20000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. Wnosiła ponadto o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia medycznego z dnia 6 czerwca 2013 r. mogące wystąpić w przyszłości. Powódka J. S. wniosła ponadto o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz od powódki J. S. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 22 października 2015 r. Sąd zwolnił powódkę J. S. od obowiązku ponoszenia opłaty sądowej od pozwu.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 6 czerwca 2013 r. J. S. przewróciła się na terenie bazarku przy ul. (...) w C.. Odczuwała silny ból w okolicy nadgarstka ręki lewej (bezsporne).

Tego samego dnia J. S. zgłosiła się na (...) Szpitala Wojewódzkiego w C.. Wykonano RTG nadgarstka. Lekarz P. P. (1) stwierdził stłuczenie nadgarstka i zalecił okłady z A., pomimo tego, że badanie RTG wykazało złamanie dalszej nasady kości promieniowej lewej bez przemieszczenia odłamów. Z powodu silnych dolegliwości bólowych J. S. we własnym zakresie nabyła miękki stabilizator na nadgarstek, a lewą rękę nosiła na temblaku. Przyjmowała leki przeciwbólowe receptowe. Utrzymujący się ból oraz obrzęk spowodowały, że J. S. zgłosiła się do lekarza rodzinnego, który zlecił ponownie RTG nadgarstka oraz zlecił wizytę w poradni specjalistycznej ortopedycznej. Podczas kontroli w poradni ortopedycznej u J. S. na podstawie badania obrazowego stwierdzono złamanie dalszej nasady kości promieniowej już ze zrostem kostnym J. S. założono stabilizator na okres 2 tygodni oraz skierowano na fizykoterapię. Wykonywała również w domu ćwiczenia usprawniające. Kontrola w dniu 24 lipca 2013 r. nie wykazała dalszych zmian (opinia biegłego sądowego w zakresie traumatologii i narządu ruchu L. G. k. 100, zeznania świadka M. S. k. 82, zeznania powódki J. S. k. 103 - 104, dokumentacja medyczna szpitala – płyta k. 34, dokumentacja medyczna polikliniki k. 38 – 52, akta szkody k. 131 – 160).

J. S. jest osobą praworęczną (zeznania powódki J. S. k.).

W (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. doszło do zaniedbań w trakcie leczenia J. S.. Lekarz dyżurny (...) P. P. (1) nie rozpoznał złamania dalszej nasady kości promieniowej. Złamanie powinno być unieruchomione w opatrunku gipsowym z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej za 7 – 10 dni. Odczytania badania RTG nadgarstka powinien dokonać lekarz radiolog lub ortopeda. J. S. doznała złamania bez przemieszczenia odłamów. Zaopatrzenie przez nią we własnym zakresie złamania w miękki stabilizator, temblak oraz oszczędzanie kończyny górnej spowodowało zrost kostny w pierwotnym ustawieniu. Zrost nastąpił w prawidłowym okresie 5 tygodni i nie przedłużył okresu trwania i skuteczności leczenia. Unieruchomienie gipsowe kończyny lub zaopatrzenie ortopedyczne w ortezę skróciłoby dolegliwości bólowe miejscowe. Obecnie J. S. odczuwa niewielką dysfunkcję nadgarstka bez istotnego wpływu na funkcjonowanie codzienne. J. S. odczuwa w okolicy nadgarstka lewego bóle podczas zmiany pogody lub wysiłku fizycznego. Brak jest danych pozwalających na przyjęcie, że wskutek tego urazu i nieprawidłowości w leczeniu nastąpią dalsze urazy lub powikłania (opinia biegłego sądowego w zakresie traumatologii i narządu ruchu L. G. k. 100, zeznania świadka M. S. k. 82, zeznania powódki J. S. k. 103 - 104).

W dniu 3 marca 2014 r. J. S. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez pracowników (...) szpitala Wojewódzkiego w C. przez dokonanie w dokumentacji medycznej dotyczącej jej zaopatrzenia na (...) w dniu 6 czerwca 2013 r. wpisów w zakresie kodu rozpoznania oraz zalecenia kontroli w poradni ortopedycznej za 2 dni. Prawomocnym wyrokiem z dnia 8 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie II K 56/15, uznając że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, umorzył warunkowo postępowanie na okres jednego roku próby w stosunku do P. P. (1), oskarżonego o to, że w okresie pomiędzy 26 lipca 2013 r. – 30 października 2013 r. w C. dokonał przerobienia wpisu w Księdze Głównej Przyjęć Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Szpitala Wojewódzkiego w C. w pozycji nr (...) z dnia 6 czerwca 2013 r. w ten sposób, że w rubryce „rozpoznanie” dopisał zlecenie o treści „kontrola za 2 dni por ort S59” tj. o czyn z art. 270 § 1 kk (akta II K 56/15).

W okresie od 20 lipca 2012 r. do 19 lipca 2013 r. P. P. (1) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lekarza, indywidualnej praktyki lekarskiej w (...) S.A., w W.. W dniu 6 czerwca 2013 r. P. P. (1) udzielał świadczeń medycznych w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym na podstawie umowy kontraktowej (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody, akt sprawy II K 56/15 Sądu Rejonowego w Ciechanowie, zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej, opinii biegłego sądowego w zakresie ortopedii i traumatologii L. G., zeznań świadka M. S. oraz zeznań powódki J. S..

W ocenie Sądu, okoliczności sprawy są bezsporne, w szczególności co do okoliczności wypadku, ubezpieczenia lekarza, a także przebytego przez powódkę J. S. leczenia, , jak też doznanych przez nią w związku ze zdarzeniem z dnia 6 czerwca 2013 r. dolegliwości.

Spór pomiędzy stronami przede wszystkim ograniczał się do ustalenia odpowiedzialności (...) S.A. w W. za błąd w sztuce lekarskiej.

Zeznania świadka K. J. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powódki J. S. zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo.

W ocenie Sądu, nie może budzić wątpliwości odpowiedzialność (...) S.A. w W. jako ubezpieczyciela lekarza P. P. (1) za doznane przez powódkę J. S. cierpienia doznane w związku ze zdarzeniem z dnia 6 czerwca 2013 r.

Podstawę prawną zasądzenia zadośćuczynienia stanowi przepis art. 445 § 1 kc. Ustawodawca nie sprecyzował w nim jednak konkretnych mierników czy zasad ustalania wysokości zadośćuczynienia, pozostawiając tę kwestię swobodnemu uznaniu sędziowskiemu. Przepis cyt. artykułu stanowi bowiem, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 kc, w tym w razie uszkodzenia ciała, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie sądowym ugruntował się, aprobowany także przez piśmiennictwo, pogląd o kompensacyjnym charakterze zadośćuczynienia pieniężnego przewidzianego w art. 445 § 1 kc, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 1968 r. w sprawie I PR 175/68, uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r. w sprawie III CZP 37/73). Wysokość odpowiedniej sumy, której przyznanie przewiduje art. 445 § 1 kc, zależy więc przede wszystkim od rozmiaru doznanej przez poszkodowanego krzywdy, ustalonej przez sąd przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien więc decydować w zasadzie stopień cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanego.

Dokonane w sprawie ustalenia wskazują, że powódka J. S. doznała dodatkowych cierpień bólowych związanych z zaniedbaniami do jakich doszło podczas jej badania w dniu 6 czerwca 2013 r. na (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. przez lekarza P. P. (1). Niewątpliwie, doszło ostatecznie do zrostu kości w pierwotnym ustawieniu, jednakże skutek ten nastąpił w efekcie prawidłowej reakcji powódki J. S., która we własnym zakresie dokonała zaopatrzenia urazu w miękki stabilizator i temblak oraz oszczędne wykorzystywanie lewej ręki. Zrost nastąpił w prawidłowym okresie 5 tygodni i nie przedłużył okresu trwania i skuteczności leczenia. Wskazać jednak należy, że unieruchomienie gipsowe kończyny lub zaopatrzenie ortopedyczne w ortezę skróciłoby odczuwane przez powódkę J. S. dolegliwości bólowe miejscowe. Obecnie J. S. odczuwa jedynie niewielką dysfunkcję nadgarstka bez istotnego wpływu na funkcjonowanie codzienne; są to bóle w okolicy nadgarstka lewego podczas zmiany pogody lub wysiłku fizycznego. Brak jest natomiast danych pozwalających na przyjęcie, że wskutek tego urazu i nieprawidłowości w leczeniu nastąpią dalsze urazy lub powikłania.

Powódka J. S. domaga się zadośćuczynienia w kwocie 20000,00 zł, jak również ustalenia odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń za skutki zdarzenia medycznego z dnia 6 czerwca 2013 r. mogące wystąpić w przyszłości.

W ocenie Sądu, powódce J. S. przysługuje zadośćuczynienie w kwocie 8000,00 zł, które odpowiada stopniowi doznanej przez powódkę krzywdy. W pozostałym zakresie tj. co do kwoty 12000,00 zł tytułem zadośćuczynienia Sąd powództwo oddalił, uznając je za niezasadne. Sąd oddalił nadto roszczenie powódki w zakresie ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia medycznego z dnia 6 czerwca 2013 r. mogące wystąpić w przyszłości. Sąd miał na uwadze, że jak wynika z opinii biegłego sądowego w zakresie traumatologii i narządu ruchu L.

G. brak jest danych pozwalających na przyjęcie, że wskutek tego urazu i nieprawidłowości w leczeniu nastąpią dalsze urazy lub powikłania.

Sąd, odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 8000,00 zł, zasądził od dnia 7 kwietnia 2014 r. Sąd miał na uwadze, że stosownie do art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od daty złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. Sąd miał na uwadze, że już na etapie postępowania likwidacyjnego przez zakładem ubezpieczeń zostało ustalone przez lekarza sporządzającego opinię na zlecenia zakładu ubezpieczeń, że lekarz dyżurny P. P. (2) nie rozpoznał złamania na badaniu RTG. Pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r. zakład ubezpieczeń powołując się na powyższą opinię, odmówił powódce J. S. wypłaty zadośćuczynienia wskazując, że powódka nie zgłosiła się do poradni ortopedycznej za 2 dni zgodnie ze zleceniem nie nastąpiło zwiększenie trwałego uszczerbku na zdrowiu pomimo nieprawidłowego rozpoznania. Zakład ubezpieczeń pominął wnioski lekarza działającego na jego zlecenie, że to nieprawidłowe rozpoznanie spowodowało wydłużenie odczuwania przez powódkę dolegliwości bólowych, co uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na uwadze treść art. 100 zd. 1 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Wskazać należy, że Sąd uwzględnił roszczenia powódki w 40 % i w takim stosunku obciążył strony kosztami procesu w zakresie kosztów opinii biegłego sądowego, kosztów dokumentacji medycznej oraz kosztów stawienia świadka. Pozwany i powódka dotychczas zapłacili te koszty do kwoty po 483,25 zł (koszty opinii biegłego sądowego). Kosztami dokumentacji medycznej oraz stawienia świadka Sąd obciążył zatem powódkę J. S. tj. do kwoty 154,24 zł.

Orzekając w zakresie kosztów zastępstwa procesowego, Sąd miał również na względzie wynik procesu. Z tych względów Sąd uznał, zasadnym jest obciążenie powódki na rzecz pozwanego zwrotem z tytułu tych kosztów kwotą 600,00 zł tj. według stawki pomiędzy kwotą od uwzględnionej i oddalonej części powództwa.

Jednocześnie Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400,00 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa stosownie do art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.